

Ateizem in pobožnost ter osebna prepričanja

-

Ateizem in pobožnost sta komplementaren religijski par, ki temelji na nedokazljivem osebnem prepričanju z pridruženimi simptomi, kot so na primer predsodki, razumska omejenost, rigidnost, nedoslednost, pomanjkljiva informiranost, itd. Je pa ateizem skupni imenovalac in podlaga nekaterim ideologijam. Ateizem kot osebno prepričanje ni nujno tudi ideološka opredelitev, kot tudi osebna vera v 'silo nad nami' še ni konfesionalna religijska pripadnost.

Obstajajo različne globine osebnih prepričanj. In lahko bi govorili tudi o mentaliteti verujoče populacije različnih religij, pa tudi geografskih področij. Vendar so konfesionalne religije vedno tudi politika, dogma in sektaštvo in manipulativna zloraba zaslepljenih ovčic. Podobno je z ideologijami. Ne pri enih ne pri drugih ni v ospredju prizadevanje za resnico ter napredek, ampak predvsem pridobivanje slednikov v čim večjem številu ter borba za oblast in prevlado nad ostalimi konkurenčnimi ponudbami ideologij / religij.

Iz pragmatičnih razlogov se odrekam obširnejši razpravi o veri, religijah, prepričanjih, ideologijah in (ne) dokazljivosti religijskih kategorij. A vseeno bi uvodoma dal nekaj svojih pojasnil. Pojem 'verniki' čisto uporabljam provokativno za religijsko neafirmirana področja, a itak je to v nasprotju z modrostjo o prepričevanju prepričanih. Zato naj bi imelo bolj koanski učinek, če sploh kakšnega. Vseeno pa izpostavim na tem mestu relativnost (ne)dokazljivosti določenih stanj, doživetij, itd. Človek npr. ki nima razvite sposobnosti budnega sanjalca utegne trditi, da je budno sanjanje religija, blodnje, podobno tudi za 'veseljce'. Taka dva človeka si načeloma ne moreta nič dokazati in njuna debata je prepričevanje prepričanih. V nadaljevanju opozorim še na trhlkost ter nedoslednost političnih prepričanj in stališč.

En moj prijatelj je Janševik, večina ostalih, ki jih поблиže poznam so pa po 'muslaufu' Janši 'antinazoper'. To pomeni, da ne rabijo argumentov, še manj dokazov za stališče, da je Janša največji SS gestapovski Satan. A tudi omenjeni Janšev vernik in njemu podobni ne rabijo dokazov in argumentov, da Janšo po 'muslaufu' zagovarjajo. Včasih se vprašam, če sem s svojo ideološko-politično-versko nevtralnostjo edini normalen, ali pa edini abnormalen. Hotel sem pa pokazati tudi logiko prijatelja Janševika, ki me je osupnila. Razložil mi je, da Janša ne uveljavi obveznega cepljenja izključno zato, ker bi bil to političen samomor. O potencialnem genocidu Janševiki ne razmišljajo. Oni verujejo tudi v poživitevne odmerke in seveda v izjemno poštenost medicine, četudi so nekateri v sodnem procesu z njo. Ja, 'veličastna' slovenska mentaliteta, a bojim se, da v svetu to ni ekskluziva...

V drugih svojih besedilih sem izrazil stališče, da so religije ter ideologije škodljive razvoju človeštva. Brez ljudi, ki to še vedno 'potrebujejo' bi tako organizirane zlorabe človeške lahkovernosti s strani samooklicanih elit hitro propadle. Težava je pomanjkljiva samokritična avtorefleksija. A tega večina pri sebi ne vidi in ne prizna. Naše ravnanje v vsakdanjem življenju usmerjajo privzeta stališča, ali prepričanja, ki niso nujno religija ali ideologija. Lahko govorimo o zaupanju in nezaupanju do informacij, kar je na splošno pogojeno tudi z osebnostnimi karakteristikami. Vsega v življenju ne moremo sami preveriti, pa to vseeno deluje in uporabljamo.. Matematika, tehnične naprave, znanost, vzgoja, izobraževanje.....

Zato pravim, da preverljivost in dokazljivost ne more biti absoluten kriterij, da je nekaj religija in / ali ideologija. Nerazvitost višjih čutil in pomanjkanje znanja ter izkušenj onemogočajo preverjanje gnostičnih sporočil, zato je splošna trditev o nedokazljivih religijskih kategorijah ne vedno upravičena. Prav tako tudi ni smiselno in pošteno, da na primer človek brez matematičnega znanja govori zaničljivo o matematiki...

Vzgoja otrok gre preko zaupanja in prepričevanja, tudi kazni po potrebi. Prav pa je, da človek z odraščanjem začne razmišljati in preverjati ter raziskovati informacije okolja s svojo glavo. A šolski sistem ter znanost tega ne spodbujata, nasprotno celo zatirata, podobno religijskim sektam ter ideologijam.

Namesto resnice nam glavnotočni mediji, znanost in stroka ter politika vsiljujejo virtualno resničnost. Lahko ji rečemo tudi religija glede na podobne manipulativne zlorabe, ki so skrite v ozadju interesov elit. Razlika je v tehnologiji in v 'božanstvih', katerim se naj bi ljudje slepo podrejali in klanjali. Vprašanje dogmatičnosti informacij pa mainstream reši brutalno enostavno z totalno cenzuro nasprotnih stališč. Staromodne religije imajo za osnovo transcendenčno inteligenco Univerzuma, ki jo verniki imenujejo Bog, v kvantni fiziki znano kot Božanska matrika, v matematiki je znana fraktalnost Univerzuma. Sodobnost pa ponuja degradirano poenostavitev in gospostvo 'gospodarjev', ki so skriti v ozadju banksterskih in korporativnih 'elit'. Tako postane tudi znanost dogmatska, itak tudi 'sponzoruša'. Afirmirani mainstream 'evangeliji' so zapovedani in edini kanon resničnosti tv vernikov, osebna stališča pa zasmehovana s strani 'kanonsko verujoče' raje.

Moja 'pobožnost' izhaja iz matematičnih dokazov zanemarljivo majhne možnosti naključnega nastanka življenja. Obstoj 'Vsega kar je' mora biti potemtakem rezultat nevidne Žive vseprisotne inteligence Univerzuma. Njeno kvantno delovanje ali obstoj se izraža skozi vidne in nevidne zakone Narave. Za goreče konfesionalne vernike seveda nisem vernik, vernikom ateizma pa povedano zadostuje za posmehovanje nad mojo religijoznostjo. 'Tolažim' se s tem, da bi podobne obravnave bili deležni tudi nekateri znameniti znanstveni umi. Verjamem, da 'Absoluta' nihče ne more neposredno izkusiti in verjamem v možnost transcendentnega izkustva 'Jezusa', bolje rečeno utrinkov takega stanja.

Dokler so moja oseba prepričanja ter stališča odprta za debato, preverjanje, korekcije in spremembe to nikakor ni religija, še manj dogma. Temu so bližje kapriciozni ateisti. Tudi mentaliteta ritualnih pobožnarjev vseh religij je degradirano zaciklana. Iritira me poslušati in gledati njihove neskončno ponavljajoče, premočrtno enosmerne ritualne samoomejujoče lajne. Te so često v koliziji z realnostjo okolice in pobožnarja samega. Rezultat je lahko zaciklanost kot pri Kirkegardu.....A Živimo v svetu, ki ne podpira razvoja in svobodne osebne nazorske naravnosti. Zato se utegne degradacija kolektivne zavesti dela populacije še pospešiti. To pa je želja in cilj 'gospodarjev'. Upanje obstaja v transcendenčni kozmični inteligenci. Žal z večino to upanje ne morem deliti, ker funkcionira izključno na nižjem logičnem umu, zapostavlja pa intuicijo ter transcendentnost. Poglobljeni razpravi so namenjeni linki spodaj.

[Vseobsegajoča, vseprisotna, živa, kreativna, zavestna inteligenca](#)

[Različna so pota gospodova do spoznanja Jezusa](#)

[Planetarna \(de\)kolonizacija](#)

[Resnica o resnici](#)

[Sekte in guruji](#)

-

-

[Yoda](#)